

[Christophersen]

befolkningens forståelse for, at nu er det alvor, og nu går det ikke længere at søge efter den letteste genvej? Men vi ser altså forskelligt på det.

Vor konklusion er derfor nødvendigvis, at regeringen med sin holdning står i vejen for de løsninger, der er brug for. Den havde muligheden for at opnå noget langt stærkere, mere dybtgående, men den valgte at bruge det flertal, som den vidste den havde for sin egen politik. Det var at svigte ikke sig selv, men opgaven i et afgørende øjeblik. Jeg er overbevist om, at det vil komme til at stå klart for flere og flere i de kommende måneder.

Poul Schlüter (KF):

Regeringen har nu forelagt sin reviderede forligspakke, og den betyder, efter de forhandlinger som er gået forud, at regeringen nok redder sit politiske liv. Hr. Ole Espersen undrede sig over, at kun omkring 90 mandater her i folketinget ville tilslutte sig regeringens oplæg. Det synes jeg nu ikke man skal undre sig over, snarere over at det kan lade sig gøre at samle de 90 omkring en politik, som i alt væsentligt betyder en fortsættelse af den socialdemokratiske linje i den økonomiske krise, som allerede gennem nogle år har vist sig ikke at være egnet.

Når den konservative folketingsgruppe skal bedømme slutresultatet, må vi komme til den vurdering, at landets problemer ikke bliver løst. Det blev de heller ikke sidst. Jeg har taget med mig, blot for at det ikke skulle glemmes, det sidste elegante tryksagsmateriale; det er såmænd oversigten om den flerårige helhedsløsning fra december.

I december forelagde regeringen det, man postulerede var en flerårig helhedsløsning. Hvor længe holdt det? I første kvartal. Nu får vi så en ny flerårig helhedsløsning, og den kan måske komme til at holde i andet kvartal af 1980, men hvad så? Hvor er der et holdpunkt for, at man skulle kunne fæste lid til den helhed, regeringen lægger frem? Vi kunne ikke i december, men vi gik gerne i forhandling med regeringen for at få undersøgt, om der kunne skaffes et stabilt flertal for en pålidelig politik. Vi sagde, da forhandlingerne begyndte, at vi måtte anse det for den dårligste løsning, hvis man nu igen skabte et forpudset forlig, som ikke ville kunne

overbevise befolkningen, virksomhederne eller udlandet om, at vi nu bevæger os væk fra krisen og ikke bare længere ind i den.

Men det resultat, som nu er lagt frem, kan vi ikke støtte. Vi vil ikke lægge mandater til en socialdemokratisk politik, som vi anser for at være fuldstændig uegnet til at bringe os bare nogle skridt væk fra afgrundens rand. Vi ville være med, hvis man ville tage et stort skridt, men forliget, som vi nu kender det, kommer desværre til at betyde, at vi fortsat blot skal trippe langs kanten. Vi kan ikke støtte den helhed, som nu er lagt frem, og det er, fordi vi mener, den ikke duer.

Vist er der da ting at glæde sig over. Der var og der er flertal i dette folketing mod planerne om en ny statslig ejendomsskat. Der var og der er flertal mod indtægtsregulering af folkepensionen. Det kunne vi konstatere, uden at nogen af os behøvede at forhandle med regeringen. Man kan også glæde sig over nogle erhvervsfremmeforslag, som ikke er så tossedede, men der er jo betydelig uklarhed om det meste.

Hvad med formueskatten, som er erhvervsødelæggende? Der tales om, at man skal se på utilsigtede virkninger. Hvad betyder det? Det siges i forligspapiret, at man skal se på særlig indkomstskat og generationsskifteproblemet, men hvordan? Der tales om, at aktiebeskatningen skal lempes, men hvor meget og hvordan?

Når det drejer sig om landbrugets situation, mente vi ellers, at der forelå et aftalegrundlag mellem landbrugsministeren og landbrugsorganisationerne om en refinansiering over en 5 års periode, men nu hører vi, at det kun er en 3 års periode.

Der er mange løse ender i oplægget, og når det drejer sig om erhvervsfremmen, er spørgsmålet, om alle de smukke overskrifter kan blive fyldt ud inden for den samlede ramme på 2,5 mia kr., som er afsat til disse formål.

Så kommer jeg til en ting, min gruppe lægger megen vægt på. Den samlede lempelse for erhvervslivet er jo faktisk mindre end den samlede belastning, og det vil jeg gerne dokumentere.

Forliget betyder på mange, mange områder nye omkostningsforøgelser for vore arbejdspladser. Lad mig nævne de vigtigste: hurtigere indbetaling af bidrag til invalidepensionen, hurtigere indbetaling af bidrag